

عنوان مقاله:

تاثیر ادراک مطلوبیت فضای ورزشی پارکی ویژه کودکان بر فرهنگ شهروندی با نقش میانجی سرزندگی

محل انتشار:

شانزدهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مهشید محمدی - دانشجوی دکتری گروه مدیریت ورزشی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی تاثیر ادراک مطلوبیت فضای ورزشی پارکی ویژه کودکان بر فرهنگ شهروندی با نقش میانجی سرزندگی و ارائه مدل بود. تحقیق به روش توصیفی - تحلیلی و به شکل میدانی انجام شد. جامعه آماری کلیه افراد ۶ تا ۱۱ سال که حداقل هفته ای دوبار از فضاهای ورزشی در شهر تهران استفاده می کنند جامعه آماری تحقیق را تشکیل دادند. براساس جدول کوکران برای جامعه نامحدود ۳۸۴ نفر در نظر گرفته می شود که با احتساب ۵% احتمال ریزش ۴۰۰ نفر به عنوان نمونه آماری در نظر گرفته شد. برای اندازه گیری متغیرهای تحقیق از پرسشنامه محقق ساخته ادراک مطلوبیت فضای ورزشی پارکی، فرهنگ شهروندی توسلی (۱۳۸۸)، سرزندگی شهری رخشانی نسب و رشیدیان (۱۳۹۶) استفاده شد. در این پژوهش برای اعتبار سازه (تحلیل عاملی اکتشافی و تاییدی)، برای تعیین پایایی مدل از دو شاخص پایایی ترکیبی و آلفای کرونباخ و از شاخصهای روایی واگرا و همگرا (Ave) و مدل سازی معادلات ساختاری از نرم افزارهای اس.پی.اس نسخه ۲۳ و پی.ال.اس نسخه ۲ استفاده شد. شاخص برازش مدل $GOF = 0.72$ گزارش شد. نتایج نشان داد که ادراک مطلوبیت فضای ورزشی پارکی بر فرهنگ شهروندی با نقش میانجی سرزندگی تاثیر دارد. بنابراین اگر اماکن ورزشی فضایی پارکی امن و مطلوب را فراهم سازیم و فعالیت ها و تفریحات سالم به گونه ای سازمان یافته و مطابق با ارزش های جامعه ویژه کودکان میسر گردد، حضور فعال مردم و به تبع آن سرزندگی و زیست پذیری افراد جامعه افزایش می یابد.

کلمات کلیدی:

ادراک مطلوبیت فضای ورزشی پارکی، فرهنگ شهروندی، سرزندگی؛ کودکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1689875>

